

Christer Strömholm – CHR

Christer Strömholm – CHR

retrospektiv

Fotografiska i Stockholm

t o m 25 november 2012

Med fingertoppskänsla ställer Fotografiska nu ut 200 bilder av legenden Christer Strömholm, 10 år efter hans bortgång. Det är den största utställningen sedan han själv var med och ställde ut på Moderna muséet 1986. Jag såg honom då, jag har sett honom efter det och jag trodde att jag kunde utantill hur hans bilder ser ut.

Ändå drabbas jag där i de mörka rummen av den ömhet som finns i hans fotograferande blick. Den som gör att jag också som betraktare kan möta blickarna hos personerna på bilderna så att det känns som att just vi ser varandra. Just här och just nu. Till och med den blinda flickans blick från Hiroshima ger en känsla av kontakt.

Kanske är den här ömheten allra viktigast för bilderna av de transsexuella nattfjärilarna runt Place Blanche i Paris. Att jag slipper vara voyeur. Att han var så tidig och självklar i denna respekt. Har vi hunnit ikapp? Svaret är inte självklart. Och barnen, bilderna på barnen. I dem finns självporträtt och längtan efter barnet han inte fick vara och kanske också efter de egna barnen som han aldrig tog chansen att vara med när de var små.

Se bilderna men se också den långa filmen som visas på utställningen där en av sönerna intervjuar CHR. Den visar hur han levde det där romantiska, manliga konstnärslivet som jag inte kan låta bli att undra om det längre är möjligt. Där arbetet och konsten är allt. Kärleken visserligen viktig som inspiration i form av fyra fruar och två konkubiner (ja det är ordet som används) men den självvalda ensamheten störst. /AF

Länk: [Fotografiska i Stockholm](#)